

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 5 września 1980 r.

w sprawie stosowania środków chemicznych na ulicach, placach i innych drogach publicznych,

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Śliskość na ulicach, placach i innych drogach publicznych w okresie mrozów i opadów śnieżnych likwiduje się przede wszystkim przy użyciu piasku oraz innych materiałów zwiększających szorstkość jezdni lub chodnika.

2. Śliskość na jezdniach ulic, placów i innych dróg publicznych, powodowana opadami śnieżnymi lub powstająca w okresie mrozów, może być likwidowana również przy użyciu następujących środków chemicznych:

1) w postaci stałej:

- a) chlorku sodu (NaCl),
- b) chlorku wapnia (CaCl_2),
- c) chlorku magnezu (MgCl_2),
- d) mieszaniny chlorku sodu z chlorkiem wapnia,

2) w postaci roztworu wodnego:

- a) chlorku wapnia,
- b) chlorku magnezu.

3. Udział procentowy środków chemicznych w mieszaninach i w roztworach, o których mowa w ust. 2, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Środki chemiczne, o których mowa w § 1 ust. 2, stosuje się zapobiegawczo oraz w celu usunięcia gołoledzi i oblodzenia, jak też w celu zapobiegania zlodowaceniu i ubijaniu śniegu na jezdni. Dawki środków chemicznych określa załącznik do rozporządzenia.

2. Przez „gołoledź” rozumie się cienką warstwę lodową o grubości do 1 mm.

3. Przez „oblodzenie” rozumie się pokrywę lodową do kilku centymetrów, tworzącą się na skutek zamrożenia nie usuniętej z jezdni wody, pochodzącej z roztopionego śniegu, lodu lub opadu deszczu.

4. Przez „zlodowacenie i ubicie śniegu” rozumie się pokrywę lodową lub śnieżną powstałą wskutek ruchu kołowego na jezdni niecałkowicie odsnieżonej i oczyszczonej ze śniegu.

§ 3. 1. Zabrania się stosowania środków chemicznych, o których mowa w § 1 ust. 2, na:

- 1) chodnikach w miastach i innych jednostkach osadniczych,
- 2) jezdniach ulic i placów w miastach, na których znajdują się zespoły starodrzewu albo duże zespoły innej roślinności,
- 3) jezdniach ulic, dróg lub placów znajdujących się na określonych przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego obszarach jednostek osadniczych, na których znajdują się zespoły zieleni miejskiej o dużym znaczeniu dla jednostki osadniczej, parki zabytkowe, parki wiejskie lub zespoły zieleni

wymagające ochrony ze względu na walory krajobrazowe środowiska albo niezbędne do zaspokojenia potrzeb zdrowotnych, klimatycznych i wypoczynkowych mieszkańców.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może stosować odstępstwa od zasady wyrażonej w ust. 1 pkt 2 w wypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa ruchu.

§ 4. Dozwolone stosowanie środków chemicznych, o których mowa w § 1 ust. 2, na ulicach, placach i innych drogach publicznych należy ograniczyć do niezbędnego minimum.

§ 5. Ustala się następujące warunki stosowania środków chemicznych na ulicach, placach i innych drogach publicznych:

- 1) zabrania się stosowania środków chemicznych na nawierzchniach o spoiwie cementowym oraz na wszelkich nawierzchniach przepuszczalnych i spękanych,
- 2) należy zapewnić, aby części przykrawężnikowe jezdni oraz studzienki kanalizacyjne były w okresie mrozów i opadów śnieżnych oczyszczone ze śniegu i lodu w stopniu umożliwiającym spływ z jezdni wody powstałej z topniejącego śniegu,
- 3) maksymalna ilość środków chemicznych zużytych przy likwidacji śliskości na jezdniach nie może przekroczyć łącznie 1 kg na 1 m² powierzchni jezdni podczas zimy o przeciętnych warunkach atmosferycznych i 2 kg na 1 m² powierzchni jezdni podczas zimy o wyjątkowo niesprzyjających warunkach atmosferycznych,
- 4) szerokość rozrzutu środków chemicznych na jezdnię sprzętem mechanicznym nie może przekraczać 0,9 szerokości jezdni,
- 5) środki chemiczne nie mogą być używane do topnienia śniegu jako samoistny sposób usuwania śniegu z jezdni,
- 6) zabrania się składowania śniegu z zawartością środków chemicznych pod drzewami lub na trawnikach,
- 7) powstające na jezdniach błoto należy bezzwłocznie usuwać.

§ 6. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego zapewniają przeprowadzenie przed okresem zimowym przeglądów nawierzchni ulic, placów i innych dróg publicznych, połączonych z remontem zauważonych uszkodzeń tej nawierzchni, niezbędnym do skutecznego stosowania środków chemicznych określonych w rozporządzeniu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji, Gospodarki Terenowej
i Ochrony Środowiska: J. Kępa

Załącznik do rozporządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 5 września 1980 r. (poz. 75).

DAWKI ŚRODKÓW CHEMICZNYCH STOSOWANYCH W CELU ZWAŁCZANIA ŚLISKOŚCI NA JEZDNIACH ULIC, PLACÓW I INNYCH DRÓG PUBLICZNYCH

Środek chemiczny		Rodzaje czynności															
Rodzaj środka	stosowany w temperaturze	stosowanie zapobiegawcze		usuwanie gołoledzi		usuwanie oblodzenia		zapobieganie zlodowaceniu i ubijaniu śniegu									
		dawka	zasady stosowania	dawka	zasady stosowania	dawka	zasady stosowania	dawka	zasady stosowania								
W postaci stałej: 1) chlorku sodu do -5°C 2) mieszaniny chlorku sodu + + 5% chlorku wapnia do -7°C 3) mieszaniny chlorku sodu + + 35% chlorku wapnia do -15°C 4) chlorku magnezu do -10°C 5) chlorku wapnia do -20°C		5-10 g/m ²	w razie otrzymania danych meteorologicznych o możliwości powstania gołoledzi, oblodzenia lub opadu śniegu	10-20 g/m ²	natychmiast po wystąpieniu gołoledzi	20 g/m ²	natychmiast po wystąpieniu oblodzenia	20-30 g/m ²	na początku opadu śnieżnego								
Roztwór wodny:										—	—	40-100 ml/m ²	jak wyżej	80-100 ml/m ²	jak wyżej	100-160 ml/m ²	jak wyżej
1) chlorku wapnia 15%	do -5°C																
2) chlorku wapnia 30%	do -10°C																
3) chlorku magnezu 30%	do -10°C																

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 400,— zł, półrocznie 250,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi rocznie 150,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Żurawia 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127 i w kasach Sądów w Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z tymczasową siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 13-849/80.

Cena 4,00 zł